DIE XI FEBRUARII

IN FESTO

SANCTÆ GENOVEFÆ, VIRG.

DUPLEX

Omnia de Comm. Virg. præter seq.

ORATIO.

Effunde super nos, Domine, spiritum agnitionis et dilectionis tuæ, quo ancillam tuam Genovefam implevisti : ut sedula ejus imitatione tibi sincere obsequentes, fide tibi et opere placeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. De virginibus præceptum.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Genovefa, Nemptoduri in agro Parisiensi, Severo et Geruntia parentibus nata, inaudito virtutis splendore a teneris annis claruit. Germanus Antissiodorensis in Britanniam transiturus cum Lupo Trecensi, ut Pelagianæ hæresis reliquias profligaret, conjectis in eam oculis, Deo charam et vitæ sanctitate illustrem fore prædixit. Ab ea cum postulasset num virginitatem Deo consecrare vellet Genovefa, vultu ad modestiam composito, statim respondit id unum se vehementer optare. Germanus itaque, ecclesiam frequenti populo ingressus, puellæ manus imposuit, et inter crebros psalmorum concentus, prolixasque orationes, virginem consecravit. Postridie sciscitanti an voti jam emissi memor esset, memorem vero se, et in eo proposito permansuram, Deo operante, asse-

veravit. Ille nummum æreum signo crucis insignitum, nec sine Dei nutu humi conspicatus, collegit, virgini dedit, præcepitque ut collo appensum gestaret nec ullis deinceps monilibus, quæ sponsæ Christi non conveniunt, ornari se pateretur.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Miraculorum dono et multitudine excelluit, maxime circa energumenos, quos oleo consecrato inungens a dæmonum tyrannide liberabat. Plurima prophetico spiritu edixit, atque imprimis, accedente Attila, Hunnorum rege, cives Parisienses adhortata est ne, relictis sedibus, fortunas suas alio transferrent, urbem pollicita, subversis aliis munitionibus, perstituram. Rei veritatem probavit eventus idque Genovefæ patrocinio datum. Grassante deinde fame, et in maxima annonæ caritate, urbem magna frumenti copia, et pauperes innumeros erogatis panibus sustentavit. Neque tamen tot editis miraculis effugere potuit, quin malevolorum odio et contumeliis premeretur. Germanus in Britanniam, iterum profecturus, eam adiit, et variis impetitam calumniis divino eloquio consolatus est; habitaque gravi ad populum oratione, quanti esset apud Deum meriti exposuit, et locum in quo preces illa fundebat, lacrymis ejus madefactum ostendit.

R. Dilexisti.

LECTIO VI.

Ab anno ætatis decimo quinto ad usque quinquagesimum, Dominica tantum die et quinta feria jejunium solvit; sumpto pane hordeaceo, ac modico pulmento, quod ante quindecim dies coctum, ut minus sapidum esset, frigida temperabat aqua. Post id tempus, suadentibus episcopis, quibus non obtemperare nefas putabat, pisciculis et lacte usa est. Neque vero intra Galliæ limites tanta virtus contineri potuit. Simeon ille Stylites, audita tot miraculorum fama, ejus se precibus voluit commendatum. Admirandis denique virtutibus, ut scribit Beda, late claruit, et in Christi servitute ad octoginta et novem annos consenuit. De qua hæc etiam Gregorius Turonen-

sis : Sancta Genovefa, quæ in corpore posita, tanta virtute prævaluit, ut mortuum suscitaverit. Lutetiæ in basilica sanctorum Apostolorum Petri et Pauli sepulta est ; ad cujus tumulum sæpius petitiones datæ suffragium obtinent ; sed et frigoriticorum febres ejus virtute sæpissime restringuntur.

℟ Afferentur Regi.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Simile erit regnum, *de Comm.* 1°. *loco.*

In Quadr. lect. IX de Homil. et Commem. fer. in Laud.

Imprimatur,

✠ E.-A. ARCHPUS QUEBECEN.